

რედაქცია

ველიამინოვის ქუჩაზე, პარტე ჩაიგეშტოლის სახუ-
ლებზე.

ხელის-მოწერა

რედაქციაში და სტ. მელიქიშვილის სტამაზი.
მასახულებელი გარეშე მცხოვრებიათვის: ვ. თელის. ვ. მ.
რედაქცია გავტოლის „დროება“.

გაზეთის ფასი

შელიფადში — 8 გან., ნახევარ შელიფადში —
4 გან. და 50 კაპ., თვეში — 1 მან.

ცალკე ნომერი — ერთი ვაუზი.

ოთხი თვის ხელის-მოწერა

„დროება“მიღება თფილისში, გაზეთის რედაქ-
ციაში (მელიამინოვის ქუჩაზე, ჩა-
იგეშტოლის სახლებში, № 6); გარეშე
კალაქებში „დროების“ აგენტებით.უასი თოხი თევის გაზეთისა ე.
ი. 1 ენ კენისთვისამ — 3 მანეთი. მთელი
1 იახომადინ — 3 მანეთი. მთელი
შელის ნომრები მხოლოდ აუმჯონება
დარჩენილი, — ლის — 8 გან., ნახევა-
რის წლის — 4 გან. და 50 კაპ. ერთის
თვისა — 1 გან.**საქართველო**

დღიური

ხაშურიდამ გეწერენ, რომ ამას
ზონათ იქ გახენილ ცეცხლს განსა-
კუთრებით ბევრი ზიანი გლეხებისა-
თვის მიუდია: ზოგიერთებს სულ
სახლ-კარი და მთელი წლის პური
და სიმინდი საბძლებიანად და კალო-
ზედ დასწერა ასე, რომ ესენი ამ
წელს სახლ-კარსა და საზრდოს სრუ-
ლებით მოკლებული არიან. „ზოგ-
ხებისა და იმათი ცოლ-შეილის ნა-შერილის ავტორი თხოულობს,
რომ ამ უწესების პოლიციამ ყურად-
ლება მიაქციოს.

**

მეორე საჩივარი ერთის ტელეგ-
რაფის სტანციის მახლობლად მცხოვ-
რებელისაგან მივიღეთ ამ კეირაშივე;ხეა და იმათი ტირილ-ელივილის გა-
გონება კაცს გულს მოუკლავს; *
გვერდის ჩვენი იქაური კორნებინ-
დენტი. „აი ვის ეჭირება შეწევნა
და დახმარებათ...“

**

ვერის უბნის ერთი მცხოვრები
გვთხოვს გამოვაცხადოთ, რომ თათ-
რები, რომელიც აქ აღურებსა სწვე-
ნო, ხშირად ჭიშის პირ-ლის უშვებე-
ნო და ამის გამო ჩვენ ბევრი ზიანი
გვეძლევათ: ზოგს ცხერები უცვე-
დება ამ ჭიში, ზოგს ხბოები და
ზოგს რაო, და ამის გულისათვის
ხშირად იმართება ჩვენ დედა-კაცებსა
და თარებ შეუძინი, ხან-და-ხან
კაცებიც ერვენი და ლაზათიანი ცე-
მა-ტენება შეიქნება ხოლმეო.შერილის ავტორი თხოულობს,
რომ ამ უწესების პოლიციამ ყურად-
ლება მიაქციოს.

**

მეორე საჩივარი ერთის ტელეგ-
რაფის სტანციის მახლობლად მცხოვ-
რებელისაგან მივიღეთ ამ კეირაშივე;ის გვწერს, რომ ვანქის ქვეშით, ტე-
ლევრატის სტანციის წინ და ხიდ ქვე-
შიდამ მტკეარს რომ პოლიციამ ყუ-
რადლება მიაქციოს კარგი იქნებათ:
მტკეარი ამ ფაქტ ძალიან დაბატარა-
ვებული და მეწისქელებისაგან (მა-
ლაქებისაგან) დაგუბებულით; ვან-
ქის ქვეშ წყალი ვერსათ ერ წასუ-
ლა და საშინლად ჰყარსო. ხალხს
ქუჩიდამ ნაგავი მიაქვეს, შეგა ჰყრიან
და მეტულუხებებიც დაუდევრად აქა
ხევა მენ წყალსაო...“

**

მართლიდამ მოგვივილა ამბავი,
რომ სოფ. ცხინვალის და იმის ხეო-
ბაში ისეთი ავაომყოფობა განდა,
რომ ოთხი თუ ხუთი ყმაწვილი თუ
ვაჟა-ცი და ქალიან გაიტანონ სასა-
რავებლობები კუბოთი.

**

შეელაზე უფრო სამწუხარო ის
არისო, ამბობს კორნებისათვის ტრი-
კონტრი იქ არ არის, ზორიდამ თუ
თავის ხარჯით მოიყვანს ვინმე, იმის
ერთო საათის გიზირი ელიოტი უკა-
ნასკნელი 15—20 მანეთი და საწ-
ყალ გლეხს ამდენი ფული ექიმის
მისაცემად ვინ მისცა; ჩვენი ადგილობ-რიები აღმინისტრაცია ყურს არ უგ-
ლდს ამ საქმეს.

**

„დროების“ წინანდელ ნომერში
ერთი რუსული გაზეთიდამ გადმო-
ბეჭდილი იყო, რომ ზუმბრის მახ-
ლობლად, მსმალოს სამზღვართან,
ერთს სოფელს (მტრემოვებას) და ც-
ნენ მსმალოს კავალერიის ჯარები
და 800 საქონელი წასხესო. ჩვენს
ოფიციალურს გაზეთს „ძავაზში“
დაბეჭდილია ახლა, რომ ეს სრულე-
ბით ნამდვილი ამბავი არ არის;
მართალია, საქონელი მოიტაცეს, მა-
გრამ, ჯარებმა კი არა, ავაზაკებმა,
რომელიც მსმალოდამ და სპარსე-
თიდამ ხშირად გადმოდიან ჩვენს
სამზღვარზე და ამისთანა ავაზაკებას
სჩადიანო.

**

ჩვენ თითქმის დაგვავიწყდა ქართუ-
ლი სამეურნეო გაზეთის „ზუნის-
დედის“ ასებობა, რადგან წელს
არცერთი ნომერი არ მოგვსვლოდა;
გუშინ კი უკურად ჩვენ ნომერი
(1—8) ერთად მიეღიდეთ. როგორც
მოგეხსენებათ, გუშინ 4 სექტემბერი**არანქა**

ოსულება გ. წერეთლისა*)

ვარ 1

ცამ შეკრა წარბი, ნისლი დაეხვა,
ჩამოწეა ქანგი ქვეყნათ ჯარისა;
მძიმე სიჩქმე, ვით აეთ ზრახეა,
არეს დაეტყო ნიშანად ტანჯვისა.
ზავმა ნაღველმა წამებულთათვის
ოთიქის შელება შავად ცის პირი;
კაშკაშ-სიცილით კაცთა ძეთათვის
არ მხიარულობს მნათობი ხშირი.
ოთიქის იმ წუთას ცისა ვარსკელავთ
ვერ აიტანეს ქვეყნისა ვირი;
უსამართლობით გარისხებულთა
სხივი შესწყვიტეს, იბრუნეს პირი.იქ, სადაც მიწა, წყალი, ჰაერი
სამოთხის კუთხეთ არეს ამკობდა,
სად პირველ კაცის სული უძლეური
შევ საბატონოთ ჭიშას ართობდა,
სად ჰელლენობა ბუნების რკვევით
ბრჩა კაცის ჭიშას თვალებს აბამდა,
რომ უხილავი მათის სინათლით
მაცა ეხილა, ვით ღმერთს ზეცადა,
— უკა იმ წუთას ჩუმი სამარე;
და წყუდიად ში უდეთო საკედლი
ძბილისა ხენით ცელმოელებარე
სტებოდა ცელვით გახარებული.შორს კლდეზე ბურქვათ ნარიჯნი ალნი
ხან ვით გველები იყლა კანი, დამ რამდენიმე
ხან კლდისა ძირსა უცათ ჩამქალნიიმის საქმენათ ინართებიან;
და ვაშინ შექით გაბზარული ცა
ქვლავ შეიკრება, ეხვევა ბინდი,
ქვლავ ჯოჯოხეთმა არე მოიცა;
ისევ ჩაშავდა და გაპერა კმინდი.

**

აქ მოგროვილიან, ამ ღიღ კერასთან
ჰერცოგოვინის ერთგულნი შეილინი;
ცეცხლაპირს ველზე ქოჩორა ტესტან
დალაგებულიან მამულის გმირნი.
მძიმე უღელ-ჭევეშ მუდამ ბრძოლითა
ტანჯვის კვერ-დაკვრით, როგორც ფოლადი,
ნაჟედი სახე უველა იმ გმირთა
რისხით მღელვარებს. მათ გულში დარდი
უსამართლობით წვალებულ მათა
ისე ირევა, ვით ზეკირთი ზღვაში;
დასერილს შუბლზე მწარე ფიქრათა
გამოდის წყევა მათ შუბლის კანში.
პლის ციმციმი მათ რევლის თვალებს
მთამაშება, როგორც ასპილი.

**

რა შეური ზღვევა ამ სულის სარკე,
რა საოცარი უზომოთ ღიღი
მოსისხლეობა გამოელენებს!
შდაბურს ალაგი იმათი ცეკრა,
თან მუხის ცეცხლიც ფარის ანათებს,
მაც არ უძლია, ვერ იტანს, ვერა.

**

მათ შორიახლოს დევერით ქალი
ბულს მოლგინებით ვახშამს ამზადებს,
თავს დასტრიალებს დაუღალავი
შევის დღის მშიერ საყვარელს გმირებს.
საროს ტანისა ვით ნორჩი წნევლი,
ხშირია იხრება ლინგზა ცეცხლზე;
მის წითელს ლოკებს ნაწარები გდელი
მთამაშება უველს დახრაზე.იმის სიცელებით გაჯავრებული
მალი მოავლებს მას ხელსა კუდზე;
თითქოს კლანითა ეს შავი გველი

გადასოსდება ისევ ბეჭებზე.

ლამაზ თავშეკრით შავი წარბები
გადათ გაწოლიან მოლრუბლულ შუბლზე;
ცეცხლით გაესილი მელნის თვალები
ისერიან კურცხალს ბრძოლის კურცხალზე.
მალის გულ-მყერდი, ვით ზღვისა ფურთქა
ადის და ჩადის მძიმე თხერითა;
მის გულს ეტყობა ძლიერი ფერქა,
მაგრამ კუნძას ჰელას დიდის ბრძოლითა;
არწივის ცხვირის თხელი ნესტონი
წამგამოშვებით მისგან იძერება;
რაც ქალის გულში ცეცხლია, მგონი,
მის დასაქრობათ ზღვაც დაიცლება.

**

მალი არიდებს ცრემლიან თვალებს
გვირებს, მალმალე განს იხედება;
მას ეშინა, საქმე არ წახდეს,
რადგან ცრემლითა ზღვევა სუსტდება.
მალის უნდა მეტად გამეხებული
მებრძოლთა გული უფრო ამეხსი,
რომ, როგორც რენია ფოლადცეული,
თავის მომენტი თურქს შეახვედროს,
მოხასი წლისა მამულის ტანჯვა,
შეენის აკლება ვით მოითმინდო?
მამისა სისხლი, თჯახის დაწვა,
თურქის გაელევტით სურს შეისყიდოს.
მამულის დახსნას სისხლის

ոյս, և „Ցունիս քերականություններու մասին օրենքը“ պահանջությունը բարեհաջող է առաջարկված լինելու համար:

ჩევნ გვითხრეს, რომ მომავალი წლები
დამ უფ. ანტ. ვურცელაძეს (ამ გა-
ზეთის აუდაქტორის) მოესპობა მაცკა-
სიის სამეცნიერო საზოგადოებისაგან
ის სუბსილია (900 მან.), რომელიც
იმას გამოსაცემად ეძლეოდათ. მა-
ჩევნ არ გაგვაკეირდეს, რაღაც ხსე-
ნებული გაზეთი ისე უთავმოლო
გამოდის და რაც გამოდის, ისე უფე-
როულად, უნიჭოდ და უხეიროდ არის
შედეგენილი, რომ არა გვეონია, კაცი
მოინახოს ჩევნში, რომლისთვისაც
იმას რასმეში მცირევა არი სარგებ-
ლობა მოეტანის...

„დოკუმენტის“ გორუნებულებებია

შიზიპი, 23 აგვისტოს (ზაგრძელება).
ამგვარ მაგალითებმა ჩენა ხალხი
გააკერპა და ტყუში გაუსქელა. შეკ-
ლების შესახებ მართალიც არის:
მოვდელ - ბლალოჩინების შეკლებმა
დედმამები შემოიფარგლუ და ხალხი
გადაარწმუნა საზოგადოთ სახალ-
ხო ხოფლის შეკლების გაჩენაში
და რარსებაში.

მღვდელ-ბლალოჩინების შკოლებ-
შა გული გუცულეს დელ-მამებს, ბავ-
შებს იქმდის ძრაპეზრეს თავი, რომ
უკან ასკელებმა გულითადი უქმაყო-
ფილება და დაწუნება ლექსებით გა-
მოაწყვეს: „ჰაე, ჩე, ბლალოჩინო, შენ-
სა მადლისა დამითხოებე; არნადი და
ფიწალი მე აქ ვერას ვისწავლა!“ შკო-
ლების უკანგისობა ბაეშვებმა აღრე-
ოგრძნებს და დელ-შამებს წყევლა-ც
დაუწყეს: „ჩემს აქ მომტებს დარღუ-
ბალა“, რადგანაც ისინი ვერ გრძნია-
დნენ, რომ სწავლის ძირევი შეიღე-
ბისთვის იმათ შეკოლებში შწარე და
უგემური იყო. შმაწვალების მიკედ-
ლება და მინდობილობა, გულის მო-
გება შეუძლიან შეკლას მოწოდები-

მასწავლებელის ხელში. მაგრამ
იც კარგათ ეციოთ, თუ რანირი
სწავლებლები ერვებოდნენ ხოლმე
ენ შკოლებს; ჯერ დღესაც ძნელათ
აიპოვებთ ჩვენ პედალოურ ქე-
ნაში მამა—მასწავლებლებს, რომ-
ებიც მასწავლებლობდნენ მოწოდე-
ოთ, თვისისნიერ გრძნობის გატაცებით
ა გაუქრობელ შკოლის საქმის სი-
არულით.

უშიშარს ალაგს ის ანთებს ცეცხლსა;
ვაკ-კაცო იტან, იქ სათევა,
იქ მოერიან მისგან პურს ცხელსა.
იქ ეშურებათ მათ დასვენება,
ახალ ბძოლისთვის ღონე შეჭრიბონ;
ცეცხლთან ჩიბების კვლავ აბოლება,
რომ ქვეწის დაცვა წენარით იუქრიან.
როგორც ყოველთვის, ისე იმ ღამეს,
პირი შეუქრაფთ აქ მოსელისთვინა;
მალი წაშულა, რა სმენია ეს,
საჭიროს საზრონაათ მათ ღულისთვინა.

გმირნი შეუდგენ ვახშამის რიგსა,
მუხლ მოკეცითა წრე გააკეთეს;
სუფრად იუნინეს ნეშო მოხნისა.
და პირჯერის წერით პური გასტეხეს.
ძალმა გაავსო ღვინით თასები,
— პირველი ლოცვა აჩს უფროს მისი —
და, არ მიაპყრო დიდი რვალები,
ღვინო წითელი აწოდა გმირსა;
„დალი, დაბიან!“ ტებილათ შესცინა.
„გიძლენი რამა თურქს ხეალის ბრძოლაში
— დიდებულ ძლვის სტეის, გმირლობ, აჩანა
ღმერთს ძალი ვათხოვოთ იმათ კავკაში!
ამ სიცუებზედა ქუდი მოიძერეს
დანარჩენ ძებმა, იწყეს დალოცვა:
„ღმერთო ძლიერო, ჩეკინ სიმშობლი მტკრს
„მართალთ ჩაგრის სტეის მოსწიო რისხეა.
„შენი შაქებნი, ტანჯული ქენი
„მასზე მახეილით სწრაფ განალაშქრე;
„შენის შეწვენით ჩეკინ მარჯვენი
„მათის ცემითა არა დაშტრე.
„ჩეკინის წვალებით მოიგონებდე
„საკუთრის ძალა ჯვარზე აგებას
„და უჩრამუნოზე გაგეამარჯვებდე,

„გაგვაგონებდე შათა ვაებას?
„ხანჯალთა ჩევნთა იმათი სისხლი,
„შიო ჩვენ ეს ღვინო, ისე სწყურიან;
„მათ გაწყვეტისთვის ზეთი და იფქლი
„შეგვაწირებინ, არა გვშურიან“.
ამ ლოცვას შემდეგ ღვინით გაცემბულს
თასებსა თავით გადმოადინეს,
თითქას წინაპრის სულს მოწყურებულს
ჭილი ჰქონოდეს სმაში იმ ღამეს.
მალმა ამართა თვალები ზეცას, სონიკი
მარგალიტს ისხავს იმის წამწამი.
ჩანგი იწოდა, ჰსურს, რომ დაუკრას...
რა ძეირით ულირთ გმირებს ეს წამი!
ჩამოკვრა ჩანგი, სიმნი აკენესა,
მალმა გამოსთვა იმაში ზარი
სოფლის ვაების, და დამინასა
პელავ მოაგონა წარსული გწარი.
შველაზე დიდი მტერთან ბძოლაში
დეაწლი მამულზე იმას მიუძღვის,
მომეტებულიც წილი ტანჯვეში
მას მიოთა და აულიც ეწვის.

რეს—მდივანოვისა, მესამეს უზრუ-
ლაძეს არაკები, მეოთხეს დაგლეჯი-
ლი და გაქონილი დაეითნი, ან ჟამი,
სხვას ქალის დაწერილი (უფრო დაბ-
ლაჭნილი) რეეული, ან რომელიმე
ქართული, ან რუსული წიგნის ნავ-
ლეჯი. ზოგს კიდევ სლავიანური
ანბან ები ჰქონდა.

შამა—შამწაელებელი კვირაში ერთხელ შეხედავდა ყმაწვილებს, ისიც ოჩშაბათს დილით უფრო, სტატიის თავებს გადაკითხებდა და მალე გაეკიდოდა. წერის და კითხებს მეტს აქ არას ასწავლილნენ. სამლოო ისტორიის ხსენება არ იყო. უფრო-კი დავითნის „დიაკონური“ ბრაგა-ბრუკით კითხვაში ენებს უმტკრევლნენ და ახიზებლნენ ყმაწვილებს.

ჰერ კითხვებს ასწავლიდნენ ხოლ-
მე, მერე წერას. პითხეა ამოულებ-
ლათ და მარტო მეხანიკურათ, რო-
მელსაც ეზლა მნიშვნელობა არა
აქეს, ისწავლებოდა. მეხანიკურ ანუ
გაუგებარ კითხვის შესწავლას სამი-
ოთხი ზამთარი უნდებდა. პითხეის
შემდეგ პროპისებიდან წერას აწყე-
ბინდებდნენ. შაგირდების მომატება
წერის დაწყების პერიოდაში ვერ
ახწევდა; გულ-მკალელი და თავ-გა-
მალაყებელი ყრა, ცრა, ყრუ, ღრუ,
ტრუ, პრეუ, პრა, დრა, ვრა, კე, ყლა,
ძლლა, დღა ბზრგა და სხვ. და სხვ.
ამ გვარი ძახილი მესამე ზამთარს
კმაწვილებს სწავლისთვის თავს ანე-
ბებინებდნენ იმის ფიქრით, რომ სა-
სწავლებელთაც გამოყენება და იღ-
ბალი უნდა, როგორც იმისი დედ-
მამა იმეორებდა — „არა შეჯდა მწყე-
რი ხესა, არა იყო გვარი მისი“ და
სხვ. და ძროხაში მიღიოდა შეოლა-
ში ნასწავლი კმაწვილი.

ବଲ୍ଲାନ୍ତରୀନିନ୍ଦନୀ—ପାଶ୍ଚାତ୍ୟକ୍ଷେପଣେ ବା-
କ୍ଷୁଟାର ସାହିତ୍ୟରେ କରୁଥିଲ ଡାମ୍ଭାର୍ଯ୍ୟ-
ଦ୍ୱୟାଳନୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

გირდებს ებარათ. დილით ფოფოდა
გაშინჯავდა, კლასში ხომ არაეინ
აკლია, ზარმაცს შუაზედ გააწევნდა
და აცემინებდა. მერე ოჯახის საქმე-
ების გაკეთებას დავალებდათ: ზოგს
წყალზედ გზავნიდა, ზოგს ჯერს
ატანდა, ზოგს ტყეში და სხვ. დანა-
რჩენებს (თუ დარჩებოდა ვინმე) უ-
ფროს შაგირდს აბარებდა. მომწყველე-
ულნი ძალიან დანატრიოდნენ საჭუ-
შაოთ გაგზავნილ აშხანაგებს, ისინი
გარეთ, თავისუფლათ დარბიან, ესენი
კი დილით სალაშომდისინ ალაგვს ვერ
მოშორდებოდნენ, თუმცა სრულებ
არას აკეთებდნენ. ლინეკის ტკაცუ-
ნი მოსწყინდებოდათ უფროსებს და
მალე თავს გვერდზედ მისდებდნენ
ხოლმე. შეეშვერდობებიც იქას არ
უვარდებოდნენ, იმათ ან ეძინათ
ხოლმე, სხვა რამებს, უფრო საძა-
გლ დანაშაულებას, შეკებოდნენ.
განა მასწავლებლებს ლანკასტერის
სისტემა ესმოდეთ, რომ შეოლას
ფოფოდიებს და უფროს ყმაშვილებს
აბარებდნენ. თითონ ან ზარმაცო-
დნენ, ან ვერ იცლიდნენ შეკლაში
ჯდომას, მაგრამ სწავლის მოსურნე
ყმაშვილების უკან გაბრუნება ძეირათ
დაუჯდებოდათ, ისეც არავინა ჰყან-
დათ მომეტებული.

ამ ნაირად ასწავლიდნენ ჩეკო
მღვდელ-ბლალობინების შკოლებში.
ბევრი სიმწარე და ტანჯვა გამოიარა
იქ ნამყოფმა ყმაწეობმა. შკოლაში
ის ვერს ეწეოდა იმის მეტს, რომ
იქ ჯდომით იღლებოდა, გონება
უბნელდებოდა და ცხოვრებაში გა-
მოცდილებასაც აკლდებოდა. უსაქ-
მობაში და ფანტაზიის უქმა გატაცე-
ბაში ბევრს მორალურ სატკიცარს
შეეყარნენ პირ-და-პირ. ჩეკოში ლო-
თობა არ არის, მაგრამ თითოული
ლოთობაში ჭირვევული პირი თუ
იპოვება, უთურო შკოლითა. სხვა
სოფლის მჭამელთ, გაღლეტილი მწე-
რალი, მოჩავარი, მეჭორე და სხვ.
უთურო გაშკოლილია.

შეკლის სული და სიცოცხლე
არის მასწავლებელი, მაგრამ დაღლე-
ცელნი მათ-მასწავლებელებს არც
ემარტვილები ეცოდებოდათ, შეკლებ-
ზედ სრულებით აყრილი ჰქონდათ
გული. პრეცა რა მეოთვდებს იცნობ-
ლნენ. შემწვილებს წერა-კითხვებისაც
ვინ უსრულებლნენ.

(ଭାବାଶର୍ମୁଳୀ ଶେମଦ୍ୟୋଗ ନେ-୩୦)

ԱՐԵՎ ԲԱՐՁՐԵՒ

ომის ამბავი. ბრძოლის ველზე
ამ უკანასკნელი კეირის განმავალო-
ბაში შესანიშნავი არა მომხდარა-რა.
შრთ-ორ ადგილას პატარ-პატარა შე-
ტაქება ჰქონიათ სლავიანებს სერბი-
აში და ჩერნოვორიაში ცსმალოებ-
თან და, როგორც რუსული გაზე-
თები გვაცნობებენ, ყველგან ცსმა-
ლები დაუმარტქებიათ.

შესანიშნავია მართლა, რომ სა-
ზოგადოთ თითქმის ყველა რუსის
გაზეობებში მუდამ დღე იძექდება თუ
დეპეშები და თუ კორრესპონდენცი-
ები, რომლებმაც აცხადებენ, რომ
სლავინები ჩვენგან გამარჯვებულ-
ნი რჩებიან და ცისალოები კი მარ-
ცხდებიან. მაგრამ ბოლოს და ბო-

ლოს ეს დამარცხებული შესრულებული კი როგორილაც სულ წერი ჩვენი დღი კი ახლა, როგორც მოხეხვებათ, თით-ქმის შუაგულ სერბიაში არიან დაბა-ნაკებულნი, და იგივე სლავიანები მტერთან მორიგებას თხოულობენ! ან ერთი, ან მეორე, თუ იმარჯვებენ, უკან რაღათ იწევენ? თუ მსმალებს ამარცხებენ, მორიგებას რაღათ თხო-ულობენ?

მაგრამ სხვა ქეყუნებში ბევრი ისე-
თი ნიშნები სჩანს და ისეთი მზადე-
ბაა, რომ გადაწყვეტილად თქმა, რომ
მალე მორიგება მოხდება, ამ ჭამად
შეუძლებელია.

საბერძნეთი. პანდის მუნიცილი-
დამ იქნებიან, რომ იქაუჩს ისმა-
ლოს ღუბერნატორს დაუტუსაღებია
ადგილობრივ ნაციონალურ კრების
დეპუტატი შიზოტაკისი, რომელიც
ხალხისაგან ძალიან პატივცემული
კაცი არისო. ამ გარემოებას აუდელ-
ვებია კანდიელები და თხოულობე-
ნო, რომ ის დეპუტატი უთურთ გან-
თავისუფლებული იქნესო, 888.1

საუბრანგეოთი. საფრანგეთის წე-
პუბლიკის პრეზიდენტს მარშალ მაკ-
მაკანს ლიკნში შეიტყობის დროს
წარმოუთქვაში სიტყვა, რომელიც ყუ-
რადღების ღირსაღა განსაკუთრებით
აქლა, როდესაც ასეთი შიშობაა რა-
მიანობისა:

❖ ყუევა ამოსტის მიმას პირიღან,
დედას ცრემლითა გული უსქდება.
მაგრამ რა დროა? სად გაგონილა
ამ დროს ცრემლები შეილის საფლავებე?
მთა-ბარი იწევის, აქ უნდა შეელა,
პინ(;) გავაკავი ხარ, ხლმით გადი მტერზე!

სულთან დაღონდა. მის ჯარის ხოცვას
ბოლო არა აქეთ. ამა ჩაღა ქნას?
შეკრიბა მდივანთ უუჩუცესნი.
მათ გადაწყვიტეს, ჯარს აუკრძალონ
სლოვენთ შესევა, ხოცვა ამდენი,
და დანაკლისი ქრისტიანთ უზღლონ;
გამწარებულთა მამულის მებრძოლთ
დრომდის ჯარიცა თვალთ მოაშორონ,
რომ ა-შეაძლოთ თუნდ მეს მის მიზრმოთ

କୁଳ ଗାଁମାଙ୍ଗଦ୍ୟାଲୀତ ତୁରନ୍ତେରୀରୀ ମେହିରାଳିତ
ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟା ଦାସିଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟାତ, ଅଳାର ପିମାନ୍.
ଅଳୁପାଳା ବ୍ୟାକ୍ଷେଣ, ଅଳୁ ଗ୍ରୀବା ମୁଖୀ,
ଅଳୁ ଜ୍ଞାନୀରୀ କାଳି ଅଳାର ଏହିମାନ;
ଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଶାପାଗାଲ ତ୍ୱରିତ ହରିତି ଫ୍ରାନ୍ତ
ତେଣୁବେଳି କାଳିତ ମତ୍ତେଲାଲ ଦାନିଶ୍ଚନ୍ଦନ.

არც ბაშიბუზუკ და არცა ზაფტი
ოვის საგუშავოს აღარ მოსცილდეს;
ამით სლოვენი და თავი გათი
არ ფიჩალობდენ, მიწა დამშეიდღის;
რომ თეით დამიანს, ვით თურქთა მტერს
არ ვინ განსჯიდეს, მისცემდეს სალამს,
ძევლსა ფირმანსა და მის შედეგსა
არ ქონდეს ძალა, სოლოთანი ჰერმანის.

აქ ბძოლი შედგა, დამიან გაპერა,
არ უნდა დარჩეს მეტად სამშობლოს;
მშიერიდან მან ფეხი დაპერა.
და გადავარდა ქეყანას უცხოს.
მან კარგათ იგრძნო მტრის ცერავობა,
ცურდა კიდევ, ღრო მოვიღოდა,
როს ხელმეორეთ მტერზე ლაშქრობა
და ბასრი ხმალი დაჭირდებოდა.

ବି, ଇଲ୍ ଫର୍ମାନା. ମୁଣ୍ଡ ଲେଖ ଆରୋ,
କୁପ ମିଳ କ୍ଷେତ୍ରାବଳୀ ବାଲକି ଅଭିଭାବା;
କ୍ଷେତ୍ରମା ମର୍ତ୍ତାର୍ଥାଲମା ତ୍ରାନ୍ତଜ୍ଞୀବି ଦୀଶରୀ
କ୍ଷେତ୍ରାବ କ୍ଷେତ୍ର ଉଚ୍ଚରାଗ୍ରାହି ଦ୍ୱା ଦୂରମିଶ୍ରାରା.

ՅաէՇամսա Ցոռհինց, մաղլո Շըշվորյւ
Ցամինց, հռմ Վշրո արկեծնու Ցոռվա;
Մյշրյ Ըալաշընց Ըա Ըաստնոցնու,
Ֆալմի Ցոռել-Ցոռպրուոտ մատոցնու ոլոռվա:
”Շըշալմա Ցոռսւոտ մատ ցամարչընքա՛.
Ցոյլու Տաթուօծլուս ախալցաթլունա
Համիատ Ըայշիու, տացընսա ցլուն;
Ուստցանա պէտ ամատ Ցորունա;
Եզալ Սուտնուատ ջարո Ըաեցընքան.
Էռցոռնւ Կուսկարո Աղմուսացլուտոտ
Տեսցսա Ցորչըլալ Ցիրացս Ըզդամովի՛ս;
Ցուցըլնու Ցումանց Տռոցնու ցարարժուոտ
Պամուսացլուլալ Ցումումբ յլլոցան.
Ոյ Սնճա ոյսու Ժլոյրո ամու;
Ցմուրտա ամուտցու աթրուոտ Տցընցնու,
Ցրուրու Շըշւայուն, ցոտ Ջյուրանս լումո,
Տաշչլուուա Ցիւրիռուն Ցուլու Ցատրուու.

შავი აზრები მწარედ აღელვებს,
სიკედილს ინატრის საწყალი, დაწე
და ამ ფიქტურებში ჩაეთვლიმება
აც სიზმარი დაპურინაცეს თავზე:
შიოომც მის მამულს ერთი ვაება,
შრეა ხელ მძინრი ამაგა ურჩი.

ნორჩისა, მოხუცესა, ქალსა და გაესა
სულ სათითოებით განუკერძნ ხელებს;
მისყვავთ ურდილში ველსა ტრაალსა
და, როგორც ცხერებსა, სჭრიან მათ თავებს.
ამ დროს ცის ნათლით განსხივებული
ზეცით ჩამოდის მის დედა-კაცი,

କେଣ୍ଟିତ ହିଙ୍ଗେନ୍ଦ୍ରବୁ ଶେଷ୍ଟୁକେମୁଲ୍ଲି
—“ଶୁଭେଲ୍ଲେ”—ଏତୁପାଇଁ—“ତୁ କାହିଁ ମାମାପାଇଁ!”
ମେରୀ ମନ୍ତ୍ରକିଳିର୍ବେ ଅରାଜ୍ୟା କେଲିବା,
ଧ୍ୟେରିଲ୍ଲ ମନ୍ତ୍ରକିଳିର୍ବେ, ଜ୍ଵାରି ଗାଲାବାକ୍ଷେପ;
ପିତା ରନ୍ଧର କୁଳଦେ ଆହିବ, ମନ୍ତ୍ରକିଳିର୍ବେ ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର,
ମାତ କେଲିଥି ଅଳ୍ପକ୍ଷେ ଦା ମାଲିତ କମିନ୍ଦାବେ.
“ଶୁଭେଲ୍ଲେ, ବ୍ୟାକୁଳପ୍ରତ ମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତା ଯେ ସାଂଗ
ଦା ଏରିତିବ ଦାକ୍ଷରିତ ମନ୍ତ୍ରକାଳି ଯେ ଶାକିବୁ”。
କା ସତ୍କାର ଆଗିଦା, କୁନ୍ତ ପିଲା ଏଲି
ଦା କାହିଁବି କିମ୍ବାକି କିମ୍ବାକି ଫାନ୍ଦି

მართლაც ამ წუთას თოფმა იქნება,
გვიჩნდი აცვინდენ, ცისკარიც ბრწყინვას;
ცუდი სიზმარიც შესწყდება აქა,
ლუცვით დამიან ღმერთს მაღლასა სწირავს.
მაღმა ღოლბანდი თავს მოიხედა,
მსევ ჩიიცა ტანზე თურქულად,
მეტი დრო გმირთაც არ დაუკვირათ,
დამიას ბნელში განქრენ ფარულად.

„მე მხოლოთ რამდენიმე დღით
შოველი აქ, სთქვა მაჟ-მაჟინმა; მე
მოველი სამხედრო საქმეებისათვის;
მაგრამ არასოდეს არ მაგრწედება ის
საჭიროება, რომელიც ვაჭრობასა და
წარმოებას აქვს. მე ჩემი აქ მოსვლა
გიმტკიცებთ, რომ ჩემი უგულითადე-
სი სურვილი ის არის, რომ იმ დროს
მოვესწროთ, როდესაც მშეიღობია-
ნობა დაყრდება მცრობის სახელმ-
წიფოებში და უველა მოქალაქეს
გულ-დამშვიდებით შეეძლოს თავის
საკუთარი საქმისა და სამშობლოს
მდგომარეობაზე ზრუნვა და დროს
შოთხარება.“

ამ 1 ენკვენისთვე იყო ტირაჟი
შემორე შინაგანი სესხისა, რომელ-
შიაც უმთავრესი შოგება შემდეგ
ბილეთებსა და სერიებს ხედათ:

№ სერია	№ ბილეთისა	ჯამი მოგებისა
1,068	29	200,000
17,812	3	75,000
12,456	7	40,000
10,460	23	25,000
13,835	1	
15,315	28	10,000
18,851	24	
18,030	21	
14,535	4	
16,909	42	8,000
14,786	48	
955	17	
17,602	2	
1,321	11	
6,412	21	
1,885	33	5,000
5,577	3	
66	19	
8,847	1	
4,985	42	
15,594	41	
19,458	30	
2,752	48	
12,625	21	
618	2	
17,957	27	
10,277	14	
12,203	41	
640	37	
14,262	13	1,000
7,821	15	
13,926	1	
17,897	39	
17,639	49	
5,933	44	
3,264	46	
730	48	
8,236	33	
18,345	31	
16,975	18	

განცხადებანი

კავკასიის საბაზიო ინსტიტუტი
სამთხოვისარო ღორგვითო

(ვერაზე, ფონტის სტანციის მახლობლიდ)

მშობიარო ქალებს ყოველ დროს
დღე და ღამე მიღებენ. აქიმობის-
თვისა და საწოლისთვის დღეში ათ
შაური; ღარიბები მუქთად. ღორგვი-
ტალში არის ცალკე (საიდუმლო) ო-
თახები თვეში 30-50 მანეთად.

რჩევისათვის აგათმყოფებს ყოველ-
დღე მიღებენ, კვირის გარდა; ვიზი-
ტისა და წამლის ფასი ექვსი შაუ-
რი; ღარიბები მუქთად.

შოველ დღე დილის 8 საათი
და 9½-მდი ღორგვორი არტემიევი
და 9½-და 11-მდი ღორგვორი ანა-
ნოვი.

ორშაბათობით, ოთხ შა-
ბათობით და პარასკევით,
დილის 11 საათიდან 12-მდი ღორგ-
ვორი ბლბანუსი და მაკელერი.

ოთხ შაბათობით, 12 საათ-
ზე რჩევა რემერტისა, პლბანუსისა,
ანანოვისა და არტემიევისა.

LA VELOUTINE

(ველუტინი)

ერთნაირი ბრინჯის კუდრი
(უმარილი), ბისმუტით გაკე-
თებული.

ისეთი ზედმოქმედება აქვს
ადამიანის ხორცის კანქე, რომ
ალბობს და ახალგაზდა ადა-
მიანის კანს დამსგავსებს.
მანს ეკერება და არა სჩანს.

შ. ფაი — გამომგონი

pommade satin

(ატლასის კომადა)

ხელების კანის რბილად შე-
სანახავად; ზამთარში არ და-
უკდება ხელის კანი, ვინც
ამ პომადას ხმარობს.

9, Rue de la Paix, Paris

156—59

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—